Passaport a l'Arquitectura

Irene González García

Actualment estic cursant el darrer any de Grau en Estudis d'Arquitectura a l'Escola Superior d'Arquitectura del Vallès (ETSAV) que imparteix la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

Vaig iniciar els meus estudis al setembre del 2010 amb el Grau en Arquitectura (Pla 2010) i al 2015 em vaig canviar al Grau en Estudis d'Arquitectura (Pla 2014) per tal d'obrir-me nous horitzons amb l'obtenció d'un títol acreditatiu de Màster en Arquitectura.

Per mitjà d'aquest via, el meu objectiu és realitzar una de les tres intensificacions que ofereix el Màster per tal d'especialitzar-me i encarar cap a una direcció la meva carrera laboral.

Per tal d'ampliar els meus estudis i conèixer altres maneres de mirar l'arquitectura, al febrer del 2016 vaig decidir fer un intercanvi a l'estranger, concretament al Brasil. Allà vaig estudiar durant un període de sis mesos a la Faculdade de Arquitetura e Urbanismo (FAU) de la Universidade de São Paulo (USP).

L'arquitectura ha esdevingut un món essencial en la meva vida. L'autocrítica, obrir la ment més enllà d'un mateix, atendre als detalls quotidians de la societat, ser capaç d'analitzar i veure oportunitats allà on els demés hi veuen problemes, saber extreure allò que realment és important entre d'altres, són algunes de les coses de les quals m'he anat impregnant mica en mica sota el meu desconeixement..

L'arquitectura m'ha ensenyat i demostrat que **el paper d'un arquitecte va més enllà de la simple projecció d'un espai nascut a partir d'un traç, emprant la construcció com a idioma**. Tal com deia Mies Van Der Rohe *"L'arquitectura és la voluntat de l'època traduïda a l'espai"*, és a dir, dins d'un context, **l'arquitectura ha de respondre a les necessitats dels usuaris els quals, amb la seva presència, donaran sentit a l'espai arquitectònic.**

No obstant, ha estat a partir de la pròpia experiència quan més he viscut l'arquitectura.

Per una banda, viatjar amb els cinc sentits m'ha permès veure altres maneres de viure, de relacionar-se amb l'espai (tant públic com privat), de construir, cultures, olors, etc.

Per altra banda, col·laborar en projectes de pocs recursos basats en l'auto-construcció per tal de millorar la vida d'un col·lectiu, com és el cas de la Ruta Ringo Rango, que pertany al tap PUD, em va fer treure l'embenat dels ulls, ja que tots els projectes que havia realitzat fins aleshores eren inversemblants, és a dir, es basaven en la projecció de grans edificacions sense tenir en compte altres factors importants

com un pressupost, la dificultat d'execució, etc. Aquest projecte però, consistia en construir una escala al barri de les Planes a Sant Cugat del Vallès que salvés el desnivell orogràfic i facilités el camí de l'estació de Ferrocarrils amb la plaça principal del barri mitjançant l'ús de provetes de formigó. Veure que amb poc es pot arribar a fer molt em va canviar el prisma. Només cal enginy, implicació i ganes, quedant l'esforç completament recompensat.

Així doncs, he volgut fer una valoració global per categories de les assignatures que he cursat al llarg de la carrera, i més tard, he volgut seleccionar algunes que per a mi han estat més rellevants i d'altres que menys.

Valoració per categories:

- Exigència: dedicació i hores invertides.
- Aprenentatge: coneixement adquirit.
- Motivació: ganes de treballar.
  Satisfacció: del treball realitzat.
  Interès: paràmetre subjectiu.
  Metodologia: forma d'impartir les classes.

Exigència

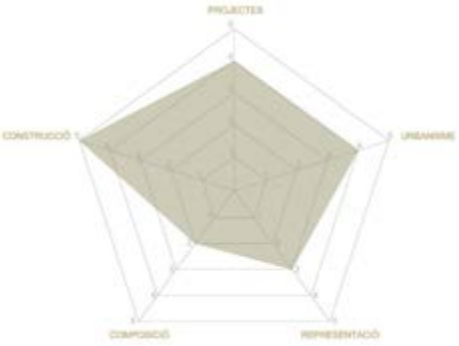

Aprenentatge

Motivació, satisfacció, interès, metodologia

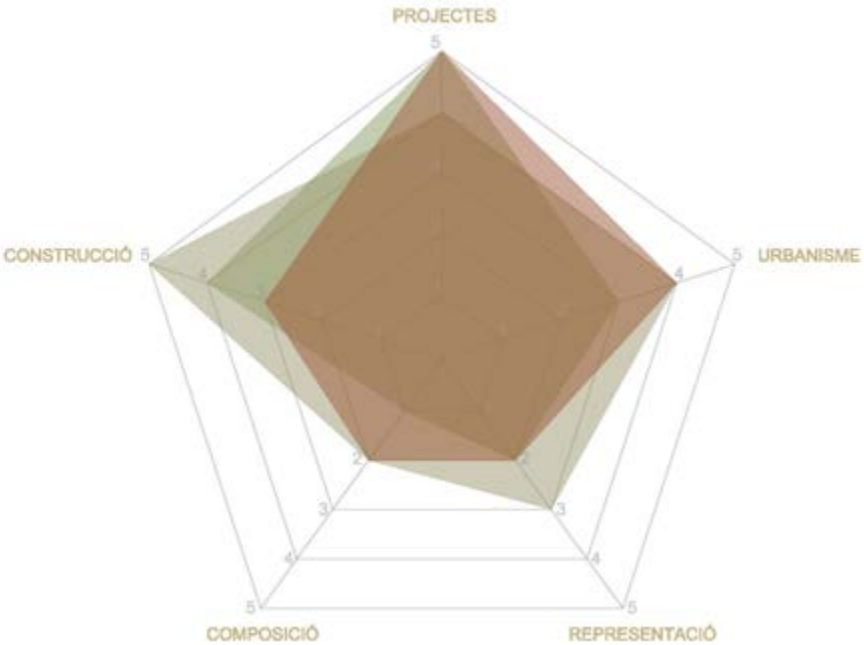

Comparativa de les categories

Valoració per assignatures:

Assignatures rellevants:

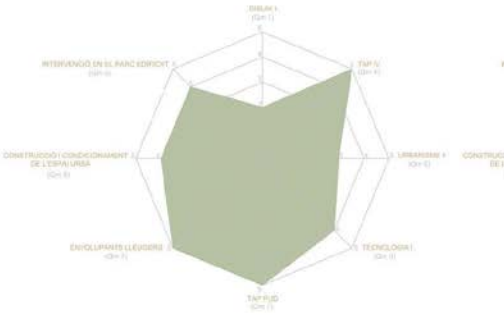

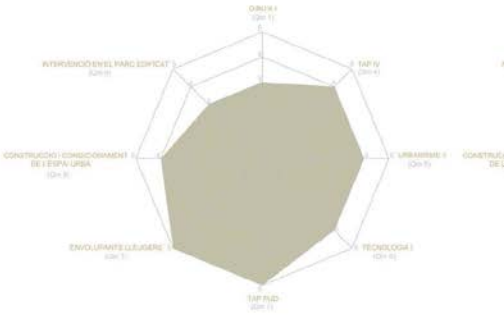

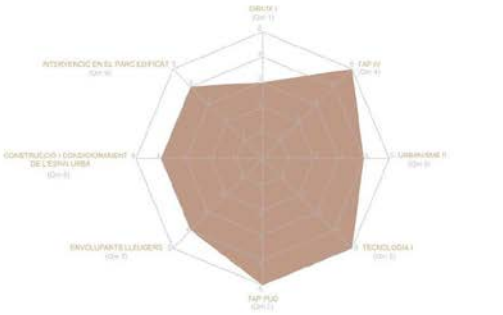

Assignatures menys importants:

Exigència

Aprenentatge

Motivació, satisfacció, interès, metodologia

Comparativa entre les assignatures rellevants i les menys importants:

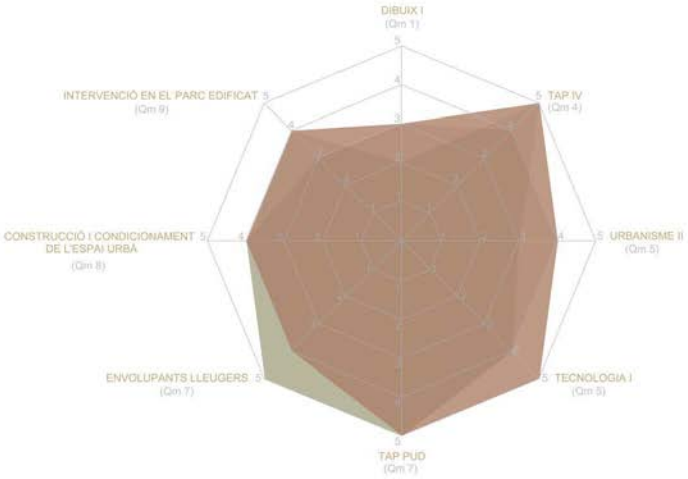

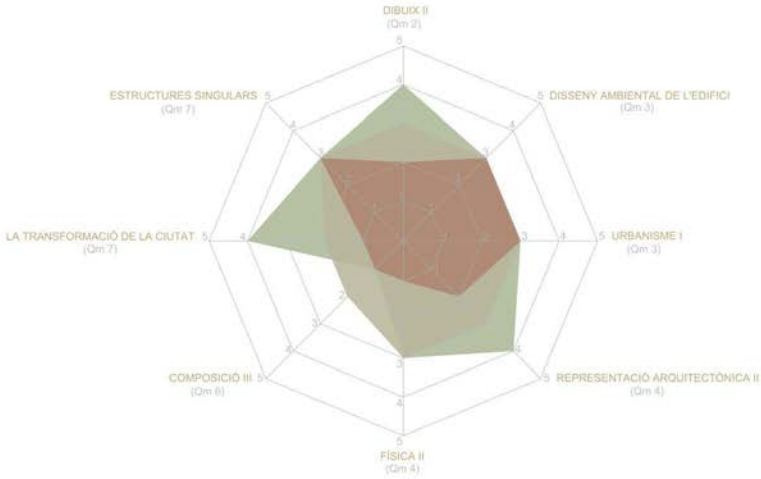

Més tard, l'intercanvi al Brasil, em va permetre veure altres formes de docència. Vaig poder fer una comparativa i veure quins eren els aspectes forts i febles tant de la FAU com de l'ETSAV. Considero que a la FAU les assignatures relacionades amb la història i l'anàlisi són molt potents. El professorat és molt bo i gràcies a la participació i l'esperit crític dels alumnes les classes són realment dinàmiques. Tot plegat, culmina amb l'elaboració de treballs i una sèrie de visites a

cases d'interès constructiu, projectual, compositiu, etc. Des del meu punt de vista crec que **són matèries que saben mixturar l'arquitectura amb la crítica i la reflexió,** és a dir, que són matèries que **et fan platejar coses, generar un discurs i en definitiva, pensar,** fet que trobo que s'està perdent no solament en l'educació sinó en la societat actual. Penso que l'ETSAV en aquest sentit hauria d'animar als alumnes a ser més crítics i participatius. Suposo que en aquest aspecte també intervé el factor cultural.

A l'ETSAV, en canvi, la representació i en especial la construcció són matèries més completes. Considero primordial que un arquitecte conegui la complexitat del que està projectant, els materials, l'estructura, l'impacte ambiental, etc. Crec que **l'arquitecte ha d'anar més enllà de la formalitat i el disseny i buscar la funcionalitat**. Tot i que siguin assignatures de complexitat i que requereixen molta dedicació són essencials per a la nostra formació.

Perquè **l'arquitecte té un paper vinculant en la societat** i les nostres intervencions poden fer de l'espai, un lloc més digne on viure i on regeixi l'harmonia comuna. Un espai, ja sigui públic o privat, que en definitiva respongui a unes necessitats contextuals col·lectives que permeti la seva apropiació per part dels usuaris.

Valoració global de la meva formació:

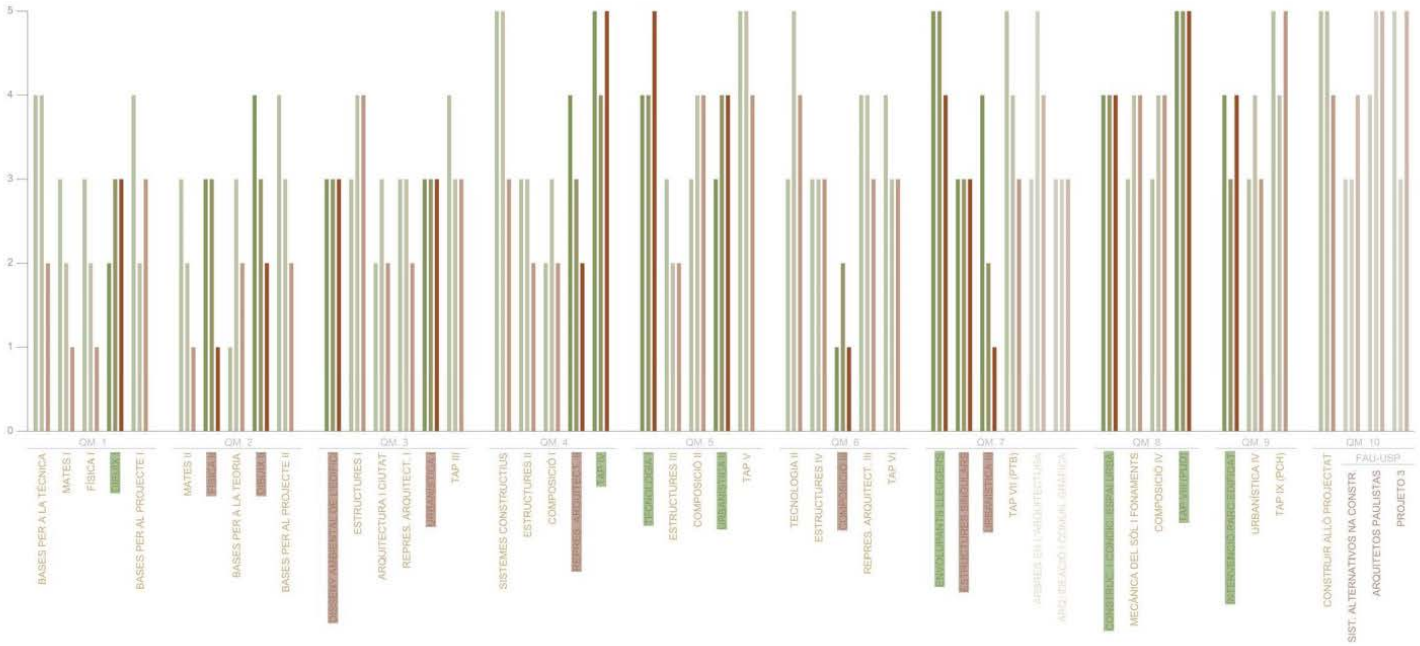

Un cop finalitzat el Grau en Estudis d'Arquitectura, el ventall de sortides a les quals aspiro són incomptables.

Actualment, estic fent pràctiques a dues empreses: Proedosa, que es dedica a fer projectes arquitectònics i execucions d'obra i; RC Producciones, que realitza tot tipus d'esdeveniments amb simuladors d'il·luminació.

De novembre del 2013 fins al febrer del 2014 vaig fer pràctiques d'urbanisme amb l'Antonio Font Arellano (Catedràtic d'Urbanisme i Professor Emèrit) a l´ETSAV-UPC les quals consistien en la recopilació, gestió, informatització i reedició

d'informació tant escrita com gràfica per l'edició del llibre: *"Territorios Urbanos, memoria de una búsqueda apasionada"*. També he realitzat altres feines que no tenen res a veure amb l'arquitectura com dur a terme tasques de cooperació a Tindouf (Argèlia) amb el Projecte Smara,.i de les quals he après i he necessitat moltes altres aptituds que no demana l'arquitectura.

M'agradaria esmentar que sempre s'ha vinculat la figura de l'arquitecte amb la projecció de vivendes sense considerar altres camins com el disseny, la fotografia o inclús la branca més humanista dins del periodisme arquitectònic, entre d'altres. La fotografia sempre ha estat un hobby per a mi, un món fascinant on puc mostrar a través de l'objectiu allò que els meus ulls perceben. En un futur a mig-llarg plaç no descarto endinsar-me en aquest camp.

Foto presa a Ilha Grande (Brasil) el març de 2016

Per altra banda, en un futur més immediat, m'agradaria, en el meu cas, complementar el meu Graduat en Estudis d'Arquitectura amb el Màster Habilitant en Arquitectura que s'imparteix a l'ETSAV. La intensificació que escolliria seria la d'HÀBITAT atès que tinc grans inquietuds per la millora dels habitatges, el confort i l'arquitectura sostenible. Considero que aquesta elecció m'obriria les portes amb més facilitat al món laboral, ja que avui dia la societat cada vegada està més conscienciada amb aquest tipus de mesures i la rehabilitació d'habitatges és una altra sortida on exercir aquests ideals. Cada vegada es té més en compte el cost econòmic, energètic i el cost en CO_2 de tota construcció. Vivim en un món on la globalització és primordial, però cada vegada pren més importància el medi sobre aquest. La mentalitat social està canviant i amb ella la manera de fer arquitectura. Una reflexió que avui dia no deixa indiferent a ningú.

Així doncs, l'arquitecte ha de veure oportunitats allà on altres hi veuen problemes, els problemes han de respondre a unes necessitats, les necessitats són allò pel qual projectem. Les nostres propostes són iniciativa, involucració i esforç; un esforç recompensat en poder visualitzar, en la realitat, un treball que un dia començà amb una idea. Només espero que el futur em doni aquesta oportunitat.